

Όλοι γνωρίζουν την ιεραποστολική ακτινοβολία της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Η Εκκλησία των «του Χριστού πενήτων» έπασχε πάντοτε διά την διάδοση του Ευαγγελίου προς τους έξω. Ιδιαίτερα γνωστή είναι η περίοδος της προσπάθειας του Ι. Χρυσόστομου προς την Φοινίκη και του Μ. Φωτίου προς τα σλαβικά φύλα. Γενικώς ήταν πάντοτε η Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως πορευόμενη και σχεδόν ποτέ καλοθρονιασμένη.

Όμως σήμερα λίγοι γνωρίζουν ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει κορυφαίο ρόλο και στο χώρο της Ιεραποστολής. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Αθηναγόρας ενίσχυε τον πρώτο Έλληνα ιεραπόστολο αρχιμ. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο στο ξεκίνημα της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής στα μέσα του περασμένου αιώνα. Και όπου πήγε αυτός, Ουγκάντα, Κένυα, Ζαΐρ, η ιεραποστολή επέτυχε και συνεχίζεται με θετικά αποτελέσματα μέχρι σήμερα.

Μετά τον Αθηναγόρα, ο διάδοχός του Δημήτριος βοήθησε την Εξωτερική Ιεραποστολή στην Ασία και κυρίως στη Ν. Κορέα. Ναοί, μοναστήρια, ιδρύματα, σχολεία κλπ., γεμάτα ζωντάνια, λειτουργούν σήμερα σε Σεούλ, Πουσάν κ.ά.

Τώρα με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο αυξήθηκε ουσιαστικά η Ιεραποστολή στην

Καλκούτα και έγινε και το μεγάλο βήμα για την Κίνα, παρά τις μεγάλες δυσκολίες. Με μέριμνα του δραστήριου Μητροπολίτη Χονγκ Κονγκ χειροτονήθηκε ο αρχιμ. Ιωνάς, ένας μορφωμένος αγιορείτης πτυχιούχος του Ε. Μ. Πολυτεχνείου, έμαθε κινέζικα στην Ταϊβάν και αγόρασε με τη βοήθεια του ιεραποστολικού συλλόγου «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός» της Θεσσαλονίκης ακίνητο στην Ταϊπέι. Κι εδώ τώρα λειτουργεί ιεραποστολικός σταθμός που το φως του φθάνει μέχρι και τη Σανγκάη.

Αλλά δεν είναι μόνο η πορεία προς τα έξω. Εγινε και μέσα στο σώμα της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως μια βασική αλλαγή. Αυτές οι ιερές πορείες στις διάφορες πόλεις της Τουρκίας έχουν ενδιαφέροντα συμπεράσματα, όχι μόνο συναισθηματικά που ανασταίνουν μνήμες και προγονικές εστίες, αλλά υπάρχουν και πρακτικά αποτελέσματα, που είναι δύσκολο να γραφούν στις λίγες γραμμές ενός άρθρου.

Εάν μάλιστα αναφερθεί και η ταχύτης με την οποία αιφνιδιάζουν τα φυτέματα μερικών αγιορείτικων μοναστηριών στη Γαλλία, π.χ. του π. Πλακίδα κτλ., ή στην Ιταλία (Αγ. Ιωάννη του Θεριστή), ή της καθοδηγούμενης Σεβαστιανής έξω από τη Βενετία, τότε θα εκπλαγούν πολλοί.

Ακόμη βλέπουμε σήμερα και πολλούς καρπούς της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, όπως τον σοφό καθηγητή της Οξφόρδ, τον επίσκοπο Κάλλιστο Ουάρε, που είναι μοναχός της Ι. Μονής Πάτμου, και τον βοηθό επίσκοπο της Ι. Μητροπόλεως Βελγίου τον Αθηναγόρα, που είναι Φλαμανδός, και τόσους άλλους... Και το φαινόμενο τούτο είναι σύνηθες στην Ευρώπη και στην Αμερική και όχι μόνο. Αρκεί να αναφερθεί ότι η μικρότερη Μητρόπολη του Οικουμενικού Πατριαρχείου έχει εκδώσει τρία βιβλία, το Ιερό Ευαγγέλιο διά τους Ι. Ναούς Δυτικών Ινδιών στη γλώσσα της Βεγγάλης, το βιβλίο «Βίος, πίστις, λατρεία» του αιμνήστου π. Αντ. Αλεβιζόπουλου στα κινέζικα, και το συναξάρι της Εκκλησίας της Γεωργίας, περισσότερο από 300 σελίδες, αφιερωμένο στο Ιωβηλαίο του Πατριάρχου Γεωργίας Ηλίου Β'. Τρία πολύ χρήσιμα βιβλία στον καλό και ωραίο αγώνα της

Ιεραποστολής.

Ομως για πρώτη φορά ήρθε η Ορθοδοξία στη Λατινική Αμερική. Από το αεροδρόμιο είδαμε την προετοιμασία της Κούβας να δεχθεί το μήνυμα της Ορθοδοξίας. Ο μεγάλος στοχαστής της επανάστασης Zioffi Marti, στον οποίο είναι αφιερωμένο το αεροδρόμιο και το στάδιο της Αβάνας, είχε διακηρύξει τον μεγάλο λόγο «πατρίδα μου είναι η ανθρωπότητα». Περίπου αυτό που αποφάσισε η Πανορθόδοξος Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως του 1878, που καταδίκασε τον εθνικισμό και φυλετισμό και κάθε μορφή φονταμενταλισμού. Από τότε θεωρείται αίρεση αυτό που έλεγαν και μερικοί αρχιερείς «όταν διψά η αυλή σου μη χύνεις νερό έξω». Σήμερα η αυλή του ορθόδοξου επισκόπου είναι η οικουμένη και η λειτουργία του έχει συμπαντική διάσταση, αξία και σημασία.

Αυτό που κηρύττει η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι «η πατρίδα μας δεν είναι οικουμένη, αλλά είναι στην υπηρεσία της οικουμένης». Διὰ τούτο και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος έφθασε στην Κούβα. Διότι εδώ φαίνεται πιο εντυπωσιακά αυτό που λέγεται σήμερα «η δύση της Δύσης». Βέβαια εδώ ήρθε ο Οικουμενικός Πατριάρχης διὰ τα εγκαίνια του Ναού του Αγίου Νικολάου, που δώρισε ο πανέξυπνος Φιντέλ Κάστρο στην Ορθοδοξία και τον διακόσμησε ο ορθόδοξος ιεραποστολικός σύνδεσμος Θεσσαλονίκης «Αγιος Κοσμάς ο Αιτωλός». Στην Κούβα τα βασικά χαρακτηριστικά της Ορθοδοξίας, η ταπείνωση, η αγάπη, η θυσία, η απλότητα δεν έχουν εκφραστεί ακόμα από τις άλλες χριστιανικές ομολογίες. Χρειαζόταν λοιπόν μια πνευματική επανάσταση. Βέβαια ήρθε και ο μητροπολίτης Κύριλλος Σμολένσκι στην Κούβα και θύμισε στον Κάστρο πολλά τα κοινά με τους Ρώσους και ζήτησε φυσικά τη βοήθειά του. Ομως ο διορατικός πρόεδρος προτίμησε το ταπεινό Φανάρι. Διὰ τούτο η ευθύνη μας είναι μεγάλη. Αν γίνουν πραγματικότητα και οι ελπιδοφόρες υποσχέσεις του προέδρου, τότε άνοιξε μια μεγάλη θύρα για την Ορθοδοξία. Τότε η Εκκλησία αυτή θα εξελιχθεί σε βασικό ιεραποστολικό σταθμό που θα βοηθήσει όλη τη Λατινική Αμερική. Αρκεί να υπάρξουν καλοί ελαιοδότες και ευθυνοφόροι ιεραπόστολοι. Ο ευγενικός λαός της Κούβας περιμένει.

Διαβάστε περισσότερα:

<http://www.tovima.gr/default.asp?pid=2&artid=157046&ct=6&dt=15/02/2004#ixzz0pXAPUCKT>